

Culminació de l'Any de la Fe

El diumenge dia 24 de novembre, Solemnitat de Jesucrist, Rei de tot el Món, va tenir lloc la cloenda de l'Any de la Fe, promulgat pel papa Benet XVI. A la diòcesi de Terrassa, el Sr. Bisbe va disposar que aquesta cloenda es fes a cada parròquia i comunitat. El propi bisbe va presidir la missa a les 20 hores a la Catedral amb tota solemnitat. Van concelebrar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i diversos preveres.

Hi assistiren els diaques i els seminaristes. Hi participaren especialment els joves. En la seva homília el prelat, tot recordant les grans fites de l'Any de la Fe a nivell diocesà i universal, va assenyalar els tres fruits d'aquest Any per a tots els diocesans: la humilitat, el servei i la misericòrdia.

GLOSSA

Retorn

Era amic meu a l'escola. Les circumstàncies personals dibuixaren camins vitals diferents. Feia anys, molts anys, que no ens havíem vist, encara que sabíem l'un de l'altre per amistats comunes. Em deien que el meu company d'infantesa i adolescència seguia sent un home bo. Havia format una família amb la seva esposa —amb qui compartia un amor profund— i els fills, acollits amb joia i dedicació amatent. La seva ocupació laboral demanava, també, molta dedicació. Sabia que a poc a poc s'havia anat distanciant de la pràctica religiosa i debilitant la vida espiritual, personal i familiar.

Un bon dia, havent-se ja jubilat, ens retrobàrem i vàrem mantenir una llarga conversa sobre la seva família i els camins que els fills, ja casats, havien pres. De sobte, em digué: «Saps què faig cada matí, a primera hora?» Davant la meua resposta de desconeixement, continuà: «Em llevo a un quart de vuit, a les vuit sóc al gimnàs i a dos quarts de deu vaig a missa a la parròquia que hi ha prop de casa». En veure la meua cara de sorpresa, afegí com a explicació: «Tu ja saps que vaig deixar de practicar quan encara érem joves i només anava a missa amb motiu d'algun casament o enterament, per a la primera comunió dels meus fills i per als aniversaris de casament d'alguns matrimonis amics. Sempre, però, em sentia creient, encara que

sense cap inquietud espiritual i lluny de l'Església. He procurat, però, ajustar el meu comportament a allò que vaig aprendre dels pares, profundament creients i practicants, i de molts dels meus formadors, que estaven en la mateixa línia. Va arribar-me la jubilació coincidint amb l'elecció del Papa actual. Em sorprengué el que llegia sobre ell i les ressenyes de les seves homilies de cada matí. Em sentia afectat per les seves paraules, pels qüestionaments que llençava. Vaig recuperar la pràctica en els oficis de Setmana Santa, m'hi vaig trobar bé i, sobretot, proper a Jesús, que posa la confiança en el Pare fins a donar la vida, el Pare del qual jo m'havia allunyat. Em sento fill estimat de Déu i he recuperat el sentit de pertinença a una comunitat. Ho estic vivint com un retorn al Pare que sempre m'ha estimat.»

El relat d'avui no necessita gaire comentari: una persona com tantes n'hi ha. Una llavor sembrada que cau en terra bona. Una vida arrelada en la fe de la infantesa, que resta somorta, projectada en un testimoni que esdevé servei i acompanyament, un llarg camí de retorn. Déu passa i torna a passar. «Celebrem-ho. Perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat» (Lc 15,23-24).

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

Maria Immaculada, icona perfecta de la fe

Aquest segon diumenge d'Advent celebrem la festa de la Immaculada Concepció de Maria. Celebrem en la Verge Maria una veritat de fe que sempre fou present en la consciència de l'Església i que va ser definida com a dogma pel beat Pius IX, el 8 de desembre de 1854, amb la butlla *Ineffabilis Deus*.

Per tal de ser la Mare de Crist, Salvador nostre, Maria «fou enriquida anticipadament per Déu amb aquells privilegis que corresponien a una funció tan alta». L'arcàngel Gabriel, en el moment de l'Anunciació, ja la saluda anomenant-la «plena de gràcia». De fet, per a poder donar el lliure assentiment de la seva fe a l'anunci de la seva vocació singular, calia que fos conduïda del tot a Déu per la gràcia.

Al llarg dels segles, l'Església va anar prenent consciència que Maria, «plena de gràcia» per Déu (Lc 1,28) fou redimida des de la seva mateixa concepció. Això és el que proclama el dogma de la Immaculada Concepció: «La benaurada Verge Maria, des del primer instant de la seva concepció per una gràcia i un favor singular de Déu totpoderós, en virtut dels mèrits de Jesucrist, Salvador del llinatge humà, fou preservada immune de tota taca de pecat original.»

Aquesta santetat excelsa, absolutament única, amb la que Maria fou enriquida des del primer moment de la seva existència, li ve tota ella de Crist. Maria fou redimida d'una manera eminent pels mèrits del seu Fill. Per això Maria és la primera redimida, la primera creient, la primera cristiana. D'ella es poden afirmar —d'una manera única i singular— aquestes paraules de sant Pau que també escauen a tot cristià: «Déu ens elegí en ell abans de crear el món perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls, per amor» (Ef 1,4).

Com ho recorda el *Catecisme de l'Església Catòlica* (n. 493), els Pares de l'Església de tradició oriental anomenen la Mare de Déu la «Tota Santa» (*Panhagia*). La celebren com «indemne de tota taca de pecat, plasmada per l'Esperit Sant i formada com una nova criatura. Per la gràcia de Déu perseverà neta de tot pecat personal durant tota la seva vida.

Entre els molts títols que la reflexió de l'Església ha conferit a Maria durant els segles, em sembla molt suggerent el que el papa Francesc li dona en la seva primera encíclica: «La Mare del Senyor —diu— és icona perfecta de la fe». Aquest títol es fonamenta en les paraules que Isabel adreçà a Maria: «Benaurada tu que has cregut» (Lc 1,45). I el Papa, a més a més d'aquesta cita bíblica, n'aporta una altra del cristianisme primitiu, la de sant Justí. Aquest, laic, filòsof dialogant amb tothom i màrtir de Crist, en la seva obra *Diàleg amb Trifó*, té una preciosa expressió, en la que diu que Maria, en acceptar el missatge de l'àngel, va concebre «fe i alegria». En la Mare de Jesús la fe ha donat el seu millor fruit.

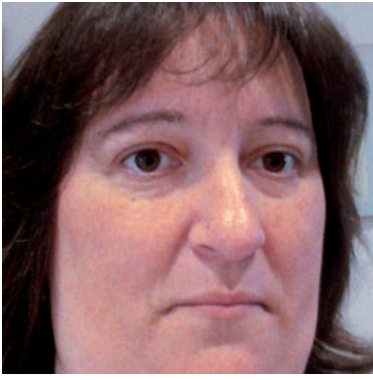
El Papa acaba la seva primera encíclica amb una pregària a Maria, mare de l'Església i mare de la nostra fe. Transcriu una de les seves peticions que us convido a fer vostra i amb ella acabo aquest comentari: «Mare, ajudeu la nostra fe! Ajudeu-nos a fiar-nos plenament de Crist, a creure en el seu amor, sobretot en els moments de tribulació i de creu, quan la nostra fe és cridada a créixer i a madurar». Que Santa Maria ens acompanyi en aquest camí de l'Advent cap a Crist.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

Aniversari de la Dedicació de la Catedral

Dimarts dia 10 de desembre és l'aniversari de la Dedicació de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa. Se celebra a tota la diòcesi amb categoria de festa. Aquesta celebració és un signe que expressa i enforteix la comunió amb el bisbe i amb tota l'Església particular —la diòcesi— de Terrassa. La missa de les 8 del vespre a la Catedral serà solemnitzada.

ENTREVISTA

▶ **LAIA BUSQUÉ**

Pas a la felicitat

Una tarda del mes de juliol de 2011, la Laia Busqué va reflexionar sobre el que tenia i el que li faltava en la seva vida. «Feia temps que em sentia buida, com si tot el que tenia no fos per a mi», assegura. Va sortir de casa i va anar a parar a un banc de la catedral de Barcelona. Necessitava ajuda i la va trobar quan va entrar en un dels confessionaris. Va sortir plorant, perquè arran de la conversa amb el mossèn va sentir un alliberament molt gran, va deixar enrere molta pressió i va notar una calma interior. Havia sentit la crida de la fe. Un temps després va rebre el sagrament del bateig de mans de Mn. Joan Benito. La seva vida ha canviat.

Com va viure la conversió?

Va ser de cop, no hi va haver un coneixement de l'Evangeli previ, amb enamorament i posterior estimació de Jesús. Va ser, ara que el conec, com sant Pau. De la foscor, de la infelicitat, del rebuig, vaig passar a la llum, a la felicitat, a conèixer l'amor, l'estimació, a donar i rebre molt.

Com se sent, ara?

Em sento feliç, plena, faig exactament el que vull fer. Em sento valorada, estimada, respectada, feliç. Em sento integrada en una gran família. Abans de conèixer l'immens amor de Jesús, em sentia buida, infeliç, rebel...; portava una vida dissipada, amb un gran sentiment de solitud.

Com ha canviat la seva vida?

La meua vida ha fet un gir total. Participo activament en la meua parròquia, intento transmetre el que jo vaig sentir, perquè tothom conegui l'amor de Déu. La relació amb el meu entorn ha canviat molt, perquè he perdut amics, però n'he guanyat molts més.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, profeta de justícia

Joan Baptista, que «serà ple de l'Esperit Sant des del si de la seva mare» (Lc 1,15), és sacerdot no solament en certs moments, sinó en la totalitat de la seva existència, anunciant així el nou sacerdot que apareixerà amb Jesús.

Escoltem el llibre de Malaquies: «Heus ací que jo enviaré el profeta Elies abans que arribi el dia gran i terrible del Senyor: ell convertirà el cor dels pares envers els fills i el cor dels fills envers els pares» (3,23s). «Heus ací que jo enviaré un meu missatger a preparar el camí davant meu i tot seguit entrarà en el seu temple el Senyor que vosaltres busqueu; i l'àngel de l'aliança, per qui vosaltres sospireu, heus ací que ve, diu el Senyor dels exèrcits» (3,1).

La missió de Joan és interpretada a base de la figura d'Elies: ell no és Elies, però ve amb l'esperit i el poder del gran profeta. En aquest sentit, aconsegueix també en la seva missió l'esperança segons la qual Elies tornaria i purificaria i aixecaria el poble de Déu, el prepararia per a l'arribada del Senyor mateix.

Amb això, Joan, d'una banda, queda inserit en la categoria dels profetes; de l'altra, però, queda al mateix temps alçat més amunt d'aquesta, perquè l'Elies que està a punt de tornar és el precursor de la vinguda de Déu mateix. En Jesús arriba el Senyor mateix i amb això confereix a la història la seva direcció definitiva.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Qué juguetes le damos?

El complemento de la actividad lúdica son los juguetes. ¿Qué juguetes compramos? Tengo que recordar a los sufridos progenitores que al niño le gusta inventar, modelar, crear su propio juguete. Juguetes muy simples que despierten su imaginación. Nada más, ni nada menos. Piense que el juguete es para el niño lo que la tarjeta de presentación es para el adulto. Cuando un niño nos alarga un juguete suyo, en realidad nos está invitando a contactar con él, a entrar en su maravilloso mundo de fantasía.

La primera condición que debe caracterizar a un juguete es que sea divertido. El juguete ha de ser adecuado a las cualidades motrices y temperamentales del niño.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*. Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: I. Consciència de la complexitat

Han estat tres les qualitats de Gaudí que han permès el present esplendorós, d'abast mundial, de què frueix la Sagrada Família: consciència de la complexitat del real, autocrítica i paciència.

Gaudí afirma que «les coses, totes són molt complexes i, en el fons, sempre es troben racons misteriosos en què la nostra limitació s'hi perd». Gaudí és conscient de la complexitat del real i accedeix de mica en mica a la visió necessària per superar aquesta complexitat.

La força de la Sagrada Família rau en el seu teixit espiritual, posat al servei de l'ésser humà més il·letrat o menys sensible, amb la intenció que experimenti una emoció nova i desconeguda. El teixit espiritual és el conjunt d'elements que conformen la Sagrada Família i que estan interconnectats per una cartografia simbòlica i plàstica que els fa funcionar l'un en relació amb l'altre.

La complexitat forma part del somni de la totalitat que atrau Gaudí, l'arquitecte, o Dant, el poeta, o Ramon Llull, el místic i pensador. Per això Joan Maragall va exclamar: «Això no és arquitectura, és poesia!»

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 9. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / SI 84 / Lc 5,17-26]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.
- 10. ■ Dimarts** (□ Terrassa) [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.
- 11. ■ Dimecres** [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.
- 12. ■ Dijous** [Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinian).
- 13. ■ Divendres** [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. □ Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.
- 15. ■ † Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Mt 11,2-11]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA VERGE MARIA

▶ Lectura de llibre del Gènesi (Gn 3,9-15.20)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu cridà l'home i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganxat». El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló.»

L'home donà a la seva esposa el nom d'Heva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

▶ Salm responsorial (97)

R. Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gn 3,9-15.20)

Después que Adán comió del árbol, el Señor llamó al hombre: «¿Dónde estás?»

Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí.» El Señor le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo? ¿Es que has comido del árbol del que te prohibí comer?» Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto, y comí.» El Señor dijo a la mujer: «¿Qué es lo que has hecho?» Ella respondió: «La serpiente me engañó, y comí.» El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, serás maldita entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; establezco hostilidades entre ti y la mujer, entre tu estirpe y la suya; ella te herirá en la cabeza cuando tú la hieras en el talón.»

El hombre llamó a su mujer Eva, por ser la madre de todos los que viven.

▶ Salmo responsorial (97)

R. Cantad al Señor un cántico nuevo, porque ha hecho maravillas.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Romanos

(Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco a varón?» El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

Anunciació, d'El Greco. Museu de Belles Arts de Budapest

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Maria, l'afavorida de Déu

En el cicle litúrgic que acabem d'encetar (A), els textos evangèlics de l'Advent quasi no fan referència a Maria. La festa de la Immaculada ofereix l'ocasió de subratllar el seu protagonisme en la concepció i en el naixement de Jesús. Si més

no, aquest és el text evangèlic que se'ns ofereix en la litúrgia d'avui. Ens centrarem en la salutació de Gabriel a Maria perquè és la solemnitat de la salutació el que la deixa perplexa.

La salutació ofereix tres mots significatius. Primer, «alegra't». Aquest mot, en el context de la salutació

de part de l'enviat de Déu, va molt més enllà de la banalitat que comporta la fórmula que s'utilitza en una trobada («Déu te guard»). El ressò de les salutacions profètiques a Jerusalem, filla de Sió (So 3,14; Za 9,9), s'entreveu en aquesta salutació de Gabriel a Maria. S'hi està expressant la joia de la Bona Notícia de Déu.

Tot seguit, l'àngel, en comptes d'anomenar-la pel seu nom, Maria, li diu «afavorida de Déu». És el que millor expressa qui és Maria. El mot està emparentat amb la paraula *gràcia*, que vol dir fonamentalment *do: la que és objecte del do de Déu*. Aquesta connotació constitueix la base de tota la mariologia, de to-

ta la presentació de Maria com a especialment enllaçada amb el misteri de la salvació. Maria és la que és objecte del do de Déu. Sobretot com a Immaculada.

Però la salutació va encara més enllà: «El Senyor és amb tu». És el nom del Déu de l'aliança: «Jo seré amb vosaltres», diu Jahvè a Moïses, quan aquest li pregunta quin és el seu nom (Ex 3,14). El nom de Déu, allò que el defineix, el que el caracteritza: Déu és el qui és amb el poble. Maria representa aquí la resta fidel d'Israel, a la qual Déu es fa present. Maria és el poble de Déu que espera i acull el Messias.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 7, a les 22 h. Participa en la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a Barcelona amb els joves de la Província Eclesiàstica.

Aquest diumenge dia 8, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional en la Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Dilluns dia 9, tot el dia. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Dimarts dia 10, per la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Dimecres dia 11, tot el dia. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Dijous dia 12, tot el dia. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Divendres dia 13, per la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Dissabte dia 14, a les 11 h. Presideix les II Jornades Transmet! al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Diumenge dia 15, a les 12 h. Celebra la missa en ritus hispanomossàrab a la Catedral, en la clausura de les II Jornades Transmet!

NOTÍCIES

Terrassa inicia el Projecte Raquel.

El dilluns dia 4 de novembre Mons. Saiz Meneses es reuní amb els responsables del Projecte Raquel, iniciat a través de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar. El projecte compta amb 29 voluntaris i es dedica a l'acompanyament de persones que han avortat. El Projecte Raquel ha començat a diverses diòcesis espanyoles.

El Sr. Bisbe visita la Casa Santa Teresa. El dimarts dia 5 de novembre Mons. Saiz Meneses visità la Casa Santa Teresa a Matadepera. Forma part de la Fundació Acompanya, que es dedica a l'acompanyament del dol. El Sr. Bisbe compartí la pregària i conversà amb els responsables del projecte. Aquest s'ha iniciat gràcies a la col·laboració de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar, els Carmelites Descalços i els Germans de Sant

II Jornades Transmet!: Quan el servei esdevé Bona Nova: Acció caritativa i social i Nova evangelització

Dissabte dia 14, al Casal Borja (Sant Cugat del Vallès)

—10.30 h. Acollida.

—11 h. Inauguració a càrrec de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Conferència marc: *Quan el servei esdevé Bona Nova*. A càrrec de Mons. Carles Osoro Sierra, arquebisbe de València i president de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la CEE.

—16.30 h. Taules rodones simultànies sobre: *Entitats al servei de l'acció caritativa. Dimensió pràctica i dimensió teòrica*.

—18 h. Conferència: *Valors i economia: Una economia al servei de les persones*. A càrrec del Sr. Carlos Losada Marrodán, professor d'ESADE.

—22 h. Concert solidari, obert al públic en general, en homenatge a tots els voluntaris de l'àmbit d'acció social. Donatiu 10 €. Destinat a Càritas i Marató TV3: *El Messies de Händel i Pastors a Betlem*. Lloc: Monestir de Sant Cugat.

Diumenge dia 15, a Terrassa

—10.30 h. Testimoni: *La pobresa com a lloc evangelitzador*. Lloc: Sala d'actes de la Fundació Busquets.

—12 h. Eucaristia en ritus hispanomossàrab, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, a la Catedral.

—**Clausura de les II Jornades Transmet!**

Inscripció gratuïta: www.seglarterrassa.org.

Informació: Tel. 937 809 888 (dimarts de 13 a 14 h, o bé deixant missatge al contestador. O bé un e-mail a: seglarterrassa@gmail.com (indicant nom i telèfon).

Àpats: un àpat (dinar o sopar al Casal Borja): 12 €. Hi ha la possibilitat de dormir i esmorzar en una casa d'espiritualitat: 25 €.

Aparcament: al Casal Borja.

Joan de Déu. Els provincials d'aquests ordes van participar en la trobada juntament amb representants dels Germans Maristes.

Mons. Saiz Meneses participa en el sopar solidari d'Oncolliga a Terrassa. El divendres dia 8 de novembre Mons. Saiz Meneses participà en el sopar solidari organitzat per Oncolliga a la ciutat de Terrassa. S'aplegaren més de 500 persones. Hi assistiren el Sr. Alcalde i altres membres de la Corporació Municipal.

Institució d'acòlits a Terrassa. El dissabte dia 9 de novembre al vespre, el Sr. Bisbe presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família de Ter-

rrassa, i va instituir acòlits els Srs. Josep M. Fernández, de La Garriga, i Paolo Petrolillo, de Terrassa, candidats al diaconat permanent.

AGENDA

Recés d'Advent. Dirigit per Mn. Joan Güell, director general dels Grups d'Oració i Amistat (GOA). Obert a tothom. Dissabte 14 de desembre de 10 a 17 h. Lloc: Casa d'Exercicis Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32 (Jesuïtes de Sarrià). Informació: Tel: 932 181 005 (Dilluns i dimecres de 17 a 19 h; divendres de 10 a 12 h).

REMAD MAR ADENTRO

María Inmaculada, icono perfecto de la fe

En este segundo domingo de Adviento celebramos la fiesta de la Inmaculada Concepción de María. Celebramos en la Virgen María una verdad de fe, que estuvo siempre en la conciencia de la Iglesia y que fue definida como dogma por el beato Pío IX, el 8 de diciembre de 1854, mediante la bula *Ineffabilis Deus*.

Para poder ser la Madre de Cristo, nuestro Salvador, María «fue enriquecida por Dios anticipadamente con aquellos privilegios que correspondían a una función tan alta». El arcángel Gabriel, en el momento de la Anunciación, ya la saluda llamándola la «llena de gracia». De hecho, para poder dar el asentimiento libre de su fe al anuncio de su singular vocación, era necesario que fuese conducida totalmente por la gracia a Dios.

A lo largo de los siglos, la Iglesia fue tomando conciencia de que María, «llena de gracia» por Dios (Lc 1,28) fue redimida desde su misma concepción. Es esto lo que proclama el dogma de la Inmaculada Concepción: «La bienaventurada Virgen María, desde el primer instante de su concepción, por una gracia y un favor singular de Dios todopoderoso, en virtud de los méritos de Jesucristo, Salvador del linaje

humano, fue preservada inmune de toda mancha de pecado original.»

Esta santidad excelsa, absolutamente única, con la que María fue enriquecida desde el primer momento de su existencia, le viene toda ella de Cristo. María fue redimida de una manera eminente por los méritos de su Hijo. María es, por ello, la primera redimida, la primera creyente, la primera cristiana. De ella pueden afirmarse —y de una manera única y singular— estas palabras de san Pablo, que también pueden decirse de todo cristiano: «Fuimos elegidos, antes de la creación del mundo, para ser santos e inmaculados en su presencia, por el amor» (Ef 1,4).

Como recuerda el *Catecismo de la Iglesia Católica* (n. 493), los Padres de la Iglesia de tradición oriental llaman a la Madre de Dios la «Toda Santa» (*Panhagia*). La celebran como «indemne de toda mancha de pecado, plasmada por el Espíritu Santo y formada como una nueva criatura». Por la gracia de Dios, perseveró limpia de todo pecado personal durante toda su vida.

Entre los muchos y bellos títulos que la reflexión de la Iglesia ha conferido a María durante los siglos,

me parece muy sugerente el que le da el papa Francisco en su primera encíclica: «La Madre del Señor —dice— es icono perfecto de la fe». Este título tiene su origen en las palabras que Isabel dirigió a María: «Bienaventurada la que ha creído» (Lc 1,45). Y el Papa aporta además de esta cita bíblica otra del cristianismo primitivo, la de san Justino. Este laico, filósofo dialogante con todos y mártir de Cristo, en su obra *Diálogo con Trifón*, tiene una hermosa expresión en la que dice que María, al aceptar el mensaje del ángel, concibió «fe y alegría». En la Madre de Jesús la fe ha dado su mejor fruto.

El Papa acaba su primera encíclica con una oración a María, madre de la Iglesia y madre de nuestra fe. Transcribo una de sus peticiones, que os invito a asumir con la que termino este comentario: «¡Madre, ayuda nuestra fe! Ayúdanos a fiarnos plenamente de Cristo, a creer en su amor, sobre todo en los momentos de tribulación y de cruz, cuando nuestra fe es llamada a crecer y a madurar». ¡Que Santa María nos acompañe en este camino del Adviento hacia Cristo!

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa